

POLITIKAI MEGGONDOLTSÁG

Szegény, gyámoltalan kis-nemzeteknek nagyon is hajlamuk van szerepléseiket túlbecsülni. Hiszen a végét kell nézni mindennek! Rodostóra gondolok és Turinra... S mégis, akárhogy is, az az egy bizonyos, hogy a magyar nemzet ma is él, s rég elpusztult volna, ha politikai meggondoltsága fenn nem tartja. Sajátságos módon, harcos és tüzes nemzet létére országa megmaradását mindig inkább evvel biztosította és vitte tovább, mint kényszerült vagy virtuosos harcitetteivel. Jellemző, hogy európai helyzetét és lehetőségét igazában azzal alapozta meg, hogy lemondott a harcról. A fiatal ragadozómadár megtépázva, de ép karmokkal, fészkébe vonult, nem zsákmányolt többé, sőt fészkébe bocsátott idegen szárnyasokat. S azontúl is egész élete a józan megalkuvások sorozata, a lehetőségekkel való folytonos számolás. Először csak az idegennel és az idegenséggel alkudott meg, de azután megalkudott az ellenséggel is. Sokáig csakugyan egyiket a másik ellen játszotta ki. Majd megalkudott a hatalmasabb államtárssal, tisztán mérlegelve a körülményeket s legyőzve lázongó érzelmeit. Végre a világháború után, a tiszta látásnak és keserű önuralomnak ismét kemény próbáját kellett adnia.

Némj pótlásra szorul hát az a sommás megállapítás, hogy „a magyar harcos nemzet“. Bizonyosabbal többet mond, ebben a vonatkozásban is, aki azt mondja, hogy „a magyar politikus nemzet“. De nem úgy értve, mintha politikailag cselekvő volna. Hisz legnagyobb politikai teljesítményei nem is cselekedetek! Legnagyobb cselekedete akárhányszor a cselekvéstől való tartózkodás! Nem cselekvő, hanem szemlélődő, aki nyugodtan néz körül, és mindig jól tudja, mikor nem szabad és mikor nem érdemes cselekedni. Már helyzete is erre utalja. Cselekedettel többnyire csak ronthat. Egyetlen önvédelme az óvatosság. Így lomhának látszik, egykedvűnek: valóban esze ágában sincs túlekedni. Ha van keleties vonás a magyarban, ez a lusta, szemlélődő természet az!

Babits Mihály: A magyar jellemről
(Mi a magyar? 63—64. l.)

Csizmadia Andor dr., Kolozsvár thj. város tanácsnoka * Juhász István dr., az Erdélyi Tudományos Intézet tanára * Salamon Sándor, a kolozsvári ref. kollégium tanára * Szabó István, az Ellenzék belső munkatársa * Vákár Tibor, okl. építésmérnök, Budapest székesfőváros mérnöke.

A HITEL ÚJ ELŐFIZETÉSI ÁRA

A nyomdai és papírárak nagymértékű drágulása következtében kénytelenek voltunk folyóiratunk előfizetési árát az eddigi évi 12 pengő helyett 20 pengőre, az egyes számok 1 pengős árát 2 pengőre emelni.

Régi előfizetőinknek azonban 1943. december 31-ig továbbra is a régi áron küldjük folyóiratunkat.

A HITEL ÚJABB KÜLÖNLENYOMATAI

Venczel József dr.: Erdély és az erdélyi román földreform.

Tamási Aron: Erdélyi jelentés a magyar szellem küzködéseiről.

László Dezső: Korszerű magyarság.

Venczel József dr.: A székely népefelesleg.

Szabó István dr.: Az asszimiláció a magyarság történetében.

Zathureczky Gyula: Magyar politika Európában.

Tamás Lajos dr.: A román nép és nyelv kialakulása.

Martonyi János dr.: Közigazgatásunk reformja.

Szabó T. Attila dr.: A románok újabbkori erdélyi betelepülése.

Ifj. Boér Elek dr.: Nagy tér-gazdaság.

László Gyula dr.: A magyar őstörténelem régészetről.

Makkai László dr.: Északerdély nemzetiségi viszonyainak kialakulása.

Erdei Ferenc: Parasztságunk legújabb alakulása.

Zathureczky Gyula: A magyar szellem forradalma.

Malán Mihály: A szláv veszedelem.

Bónis György dr.: Magyar törvény — magyar lélek.

Mikó Imre dr.: Kormányzó és kormányzóhelyettes.

Balogh Jolán dr.: Kolozsvár régi lakói.

vitéz Rajty Tivadar dr.: Munkabérendszerek.

Gagybátort E. László: Kodály Zoltán és kórusai.

László Gyula dr.: A honfoglaló magyarság lelkialkatáról.

Bíró József dr.: Erdély műemlékeinek sorsa a belvederei döntés után.

Venczel József dr.: Tallózás az erdélyi földreform román irodalmában.

Bárdossy László: Két világ között.

Palotás Zoltán: A geopolitika mint államtudomány.

Oberding József György dr.: A bányászati telepítések rövid története.

Csортán Márton dr.: A kolozsvári Tízes Szervezet.

Mályusz Elemér dr.: A magyarság a középkori Erdélyben.

Szöllősy András: Magyar zeneírás.

Martonyi János dr.: Új magyar közgazgatás felé.

Pukánszky Béla dr.: Szászok a magyarság és a románság közt.

Aldobolyi Nagy Miklós dr.: Magyarok a Kis-Szamos mellékén.

Ifj. Boér Elek dr.: Az arany és a kliring harca.

Dr. Téchy Olivér: Széchenyi hatása a magyar hiteljogra.

Polónyi Nóra dr.: A román propaganda hatása Nyugat-Európa közvéleményére.

Erőss Alfréd dr.: Mitosz, vallás és irodalom.

Mikó Imre dr.: Széchenyi és Wesselényi nemzetiségi politikája.

Makkai László dr.: Román történetírás a két világháború között.